

N:o 80.

Ank. till Riksd. kansli den 30 april 1901, kl. 12 midd.

*Memorial angående afsättande, i anledning af 1900 års statslåns
upptagande, af medel för amortering af statsskulden.*

(R. A.)

I en till statsutskottet aflåten skrifvelse af den 28 nästlidne mars hafva fullmäktige i riksgäldskontoret gjort följande framställning:

»Enligt 44 § i det för riksgäldskontoret gällande reglemente skola fullmäktige, om nya statsobligationer, i hvilka någon viss, ovilkorlig återbetalning medelst årlig amortering ej blifvit af staten utfäst, varda af fullmäktige utfärdade, snarast möjligt göra framställning om anvisande af de medel, hvilka böra årligen afsättas för skuldbeloppets amortering inom den tid, fullmäktige anse lämplig; skolande dessa medel ingå till en för samtliga statslånen gemensam amorteringsfond samt af fullmäktige användas till amortering å statsskulden medelst ökad utlottning eller obligationsinköp tid efter annan.

Då för det af fullmäktige under nästlidna år upplagda, numera fullständigt placerade svenska statslånet å 2,000,000 pund sterling, motsvarande 36,320,000 kronor, någon skyldighet till årlig amortering eller eljest återbetalning inom viss tid ej blifvit i obligationerna utfäst, åligger det alltså fullmäktige att med anledning af detta låns upptagande

Bih. till Riksd. Prot. 1901. 4 Saml. 1 Afd. 45 Häft. (N:o 80.)

göra framställning om anvisande af särskilda medel för amortering å statsskulden.

Obligationerna af ifrågavarande lån, hvilka daterats den 15 augusti 1900, äro förskrifna med 3 $\frac{1}{2}$ procent ränta, men försedda med påstämpling, att räntan till och med den 15 augusti 1910 utgår efter 4 procent för år. Med afseende å den jemförelsevis höga ränta, som staten sålunda under de första tio åren efter obligationernas utfärdande har att å desamma erlægga, anse sig fullmäktige icke böra ifrågasätta, att under denna tid i anledning af lånets upptagande anvisas större annuitetsanslag än det, som erfordras för gäldande af räntan, hvilken efter 4 procent belöper sig till 1,452,800 kronor årligen. Sedan emellertid efter dessa tio års förlopp lånets räntefot automatiskt nedgått till 3 $\frac{1}{2}$ procent, torde årlig afsättning för amortering böra ske, och har det synts fullmäktige lämpligt, att för sådant ändamål annuitetsanslaget fortfarande bibehålles oförändradt vid samma belopp, som under de första tio åren af lånets löpetid tagits i anspråk endast för räntebetalningen. Med denna annuitet skulle ifrågavarande statslån, under förutsättning att obligationerna inlöstes till pari, amorteras på en tid af 60 $\frac{1}{2}$ år, räknadt från räntenedsättningens inträde, eller sålunda 70 $\frac{1}{2}$ år efter lånets upptagande. I enlighet med hvad ofvan angifna reglementsstadgande gifver vid handen, bör emellertid den del af berörda annuitet, som efter gäldande af räntan å 1900 års lån blifver öfrig för kapitalafbetalning, ej utgå endast och särskildt för amortering å nämnda lån, utan vara att disponera för minskande af statsskulden i dess helhet och sålunda användas till inlösen af sådana statsobligationer, som i hvarje fall med hänsyn till räntefot, kurs eller andra förhållanden kunna befinnas böra till största fördel för staten indragas.

Med anledning häraf få fullmäktige hemställa, att statsutskottet behagade hos Riksdagen utverka föreskrift derom, att i anledning af 1900 års svenska statslåns upptagande skall från och med innevarande år till de under riksgäldskontorets förvaltning stående liquidations- och amortissementsfonderna årligen utbetalas en annuitet af 1,452,800 kronor, hvaraf främst skall utgå ränta å 1900 års statslån och återstoden användas till amortering å statsskulden medelst ökad utlottning eller obligationsinköp tid efter annan.»

I enlighet med hvad fullmäktige sålunda föreslagit får utskottet hemställa,

att Riksdagen må besluta, att i anledning af 1900 års svenska statslåns upptagande skall från och med

innevarande år till de under riksgäldskontorets förvaltning stående likvidations- och amortisementsfonderna årligen utbetalas en annuitet af 1,452,800 kronor, hvaraf främst skall utgå ränta å 1900 års statslån och återstoden användas till amortering af statsskulden medelst ökad utlottning eller obligationsinköp tid efter annan.

Stockholm den 30 april 1901.

På statsutskottets vägnar:

HUGO TAMM.
